

Data publikacji: (19.10-25.10.20)

Roślina: (Zboża)

Stan uprawy dla miejscowości Juszczyń :

Uprawy pszenicy ozimej są w fazie rozwoju liści (BBCH 06-11) w zależności od terminu siewu, uprawy jęczmienia ozimego w fazie rozwoju liści (BBCH 08-11) w zależności od terminu siewu. W ubiegłym tygodniu wystąpiły wahania temperatury od 3,0⁰C do 18,1⁰C. Wilgotność względna powietrza mieściła się w przedziale od 64% do 98 %, opad deszczu 0,0- 0,8 mm, temperatura gruntu 7,7⁰C-13,2⁰C prędkość wiatru 0,3 do 8,1 m/s.

Zagrożenia:

Mszyce zbożowe – pojaw

Mszyca jednodomna żyjąca bez zmiany żywiciela na różnych gatunkach traw i zbóż. Owady dorosłe mają od 2,0-3,3 mm długości, są zabarwione zmiennie najczęściej żółto zielone. Cechy morfologiczne: wyraźne na tle jasnego odwłoka czarne syfony równe długością z jasnym ogonkiem. Mszyce wysysają soki z rozwijających się źdźbeł, ponadto osobniki uskrzydłone przenoszą choroby wirusowe. Mszyca zbożowa żeruje głównie na kłosach powodując zmniejszenie plonu ziarna. Występuje w mniej licznych koloniach w porównaniu z bardzo licznymi koloniami jakie tworzy mszyca czeremchowo- zbożowa. Mszyca wydziela spadź, na której rozwijają się grzyby chorobotwórcze co obniża jakość ziarna. Szkodliwe są zarówno larwy jak i postacie dorosłe rozwijające się głównie na kłosach co może doprowadzić do spadku plonu. Na spadzi wydzielonej przez żerujące mszyce rozwijają się grzyby chorobotwórcze

Próg szkodliwości

- na 100 losowo wybranych źdźbłach - 5 mszyc

Zwalczanie:

Zabiegi zwalczania wykonywać po stwierdzeniu obecności mszyc na roślinach w okresie po wschodach (skala BBCH 5). Po przekroczeniu progu szkodliwości zalecana ochrona chemiczna ochrona roślin substancjami aktywnymi –chloropiryfos.

Data publikacji: (19.10-25.10.20)

Roślina: (Rzepak oz)

Stan uprawy dla miejscowości Juszczyń :

Uprawy rzepaku są w fazie rozwoju liści (BBCH 17-19) w zależności od terminu siewu. W ubiegłym tygodniu wystąpiły wahania temperatury od 3,0⁰C do 18,1⁰C. Wilgotność względna powietrza mieściła się w przedziale od 64% do 98 %, opad deszczu 0,0- 0,8 mm, temperatura gruntu 7,7⁰C-13,2⁰C prędkość wiatru 0,3 do 8,1 m/s.

Zagrożenia:

Chwasty jednoliścienne– chwastnica jednostronna, miotła zbożowa, owies głuchy, perz właściwy, samosiewy zbóż, wiechlina zwyczajna, włośnica sina, włośnica zielona, życica trwała.

Zalecenia :

Przy dużym natężeniu zachwaszczenia zaleca się wykonanie zabiegu chemicznego preparatem zawierającym substancje aktywne chizalafop-P-etylowy, fluazyfop-P-butyłowy

Zagrożenia:

Mączniak rzekomy – pojaw

Mączniak rzekomy powszechnie występuje na rzepaku oraz innych roślinach kapustowatych, w różnych fazach ich rozwoju. Najgroźniejszy moment występowania choroby może wystąpić na liścieniach oraz pierwszych liściach właściwych. Przy bardzo dużym porażeniu dochodzi do zamierania siewki, co zmniejsza obsadę roślin na plantacji. Źródłem sprawcy choroby są porażone samosiewy rzepaku, chwasty z rodziny kapustowatych oraz nasiona, które nie są chronione przed mączniakiem rzekomym przez obecnie stosowane zaprawy. Patogen zimuje w postaci kulistych oospor w obumarłych resztkach poźniwnych. W okresie wegetacji od dolnej strony liścia pojawia się nalot o białym kolorze utworzony przez struktury patogenu. Zarodniki mogą rozprzestrzeniać się z wiatrem oraz deszczem porażając inne rośliny. Infekcji i rozprzestrzenianiu się patogenu sprzyja temperatura mieszcząca się w przedziale 8- 16⁰C oraz wysoka wilgotność powietrza. Po jesiennej infekcji przy sprzyjających warunkach pogodowych dla rozwoju choroby patogen może utrzymywać się w skrajnych przypadkach nawet do okresu dojrzewania. Znaczenie choroby wzrasta przy niewłaściwym płodozmianie, nadmiernej gęstości, bardzo wczesnym terminie siewu, a nawet przy niedostatecznym nawożeniu potasem. Na pierwszych liścieniach oraz liściach młodej rośliny na dolnej stronie blaszki liściowej może pojawić się delikatny biały nalot. Zaatakowane liście żółkną i w konsekwencji zamierają. Późniejsze fazy rozwoju objawiają się w postaci żółtych plam z ciemnymi obwódkami na górnej stronie liścia natomiast na dolnej w obrębie powstałych plam występuje szarobiały nalot, który jest dobrze widoczny w warunkach dużej wilgotności. Choroba może też atakować łuszczyny, a objawia się to płowobrazowymi plamkami. Skutkiem porażenia łuszczyn jest ich wcześniejsze zasychanie.

Zalecenia:

Rośliny rzepaku przed mączniakiem rzekomym należy chronić wybierając materiał siewny, który jest odpowiednio zaprawiony oraz dobrać takie odmiany, które są odporne na tę chorobę. Aby ograniczyć rozwój i występowanie mączniaka należy w odpowiednio zagospodarować resztki poźniwne, stosować optymalną dawkę i termin siewu, a także unikać sąsiedztwa form jarych i ozimych. W sytuacji kiedy wcześniejsze metody zawodzą zastaje nam zastosowanie odpowiednich fungicydów kontaktowych lub

systemicznych. Przy wczesnej infekcji ważne jest stosowanie preparatów, które nie wpływają na regulację pokroju wzrostu rzepaku. Jedną z takich substancji jest difenokonazol,

Zagrożenia

Śmietka kapuściana -pojaw

Śmietka kapuściana (*Delia radicum*) . Dorosłe owady wyglądem przypominają muchy ale szkodliwe są ich larwy - gąsienice żerujące na korzeniach. Dorosły osobnik śmietki kapuścianej jest barwy szarej. Swoim pokrojem przypomina nieco muchę domową, jednak jest mniejszy (osiąga długość od 5,5 do 7,5 mm). Larwy śmietki kapuścianej są zaś białe, beznogie, o długości 4-6 mm. W efekcie żerowania śmietki kapuścianej rośliny rosną wolno, więdną i żółkną, a mocno porażone zamierają. Po wyjęciu rośliny z ziemi zauważymy płytkie tunele wydrążone w korzeniach. Wylęgłe larwy żerują na zewnątrz korzenia głównego. W jednej roślinie może żyć nawet 300 larw śmietki kapuścianej. Korzeń ciemnieje i pozbawiony jest korzeni bocznych. Larwy śmietki kapuścianej żerują w tunelach drążonych w tkankach szyjki korzeniowej. Końcowa część uszkodzonego korzenia kapusty jest ciemna i nadgniła. Objawy żerowania śmietki kapuścianej widać także na liściach, które stają się ołowianoszare i mogą obumierać. Szkodliwość śmietki kapuścianej jest znacząca i wpływa na obniżenie jakości oraz ilości plonu, przy czym największe szkody powoduje pierwsze pokolenie tego szkodnika.

Zalecenia

Założenia agrotechniczne w uprawie rzepaku, wpływające na ograniczanie liczebności śmietki kapuścianej, obejmują: staranną uprawę, w tym głęboką orkę późniwą, odpowiednią lokalizację plantacji, Zwiększenie normy wysiewu, wysiew odmian mieszańcowych, mających bardzo dobre zdolności regeneracji uszkodzeń i charakteryzujące się szybkim wzrostem. wczesny wysiew nasion, gdyż w okresie nalotu śmietki rośliny będą starsze, a więc będą mniej podatne na uszkodzenia., odpowiednie nawożenie roślin niszczenie chwastów z rodziny kapustowatych,. W momencie gdy zawiodą metody niechemicznie można użyć preparatów chemicznych zawierających acetamipryd, lambda-cyhalotryna

Zagrożenia:

Mszyca kapuściana- pojaw

W rzepaku pojawia się mszyca kapuściana. Jest niewielka, ma ok. 2 mm, ciało obficie pokryte szaro-białym woskowym nalotem i występuje głównie jako forma bezskrzydła. Osobniki uskrzydłone są zielone z ciemną głową i wyraźnie bardziej smukłe oraz tylko nieznacznie pokryte nalotem.

Przekroczenie progu jesiennej szkodliwości, który dla mszycy kapuścianej stanowi 2 kolonie mszyc na brzegu plantacji na 1 m² jest wskazaniem do chemicznego zabiegu zwalczania. W temperaturach 12-20°C stosuje się pyretrioidy. Do tej grupy chemicznej należą m.in. substancja czynna deltametryna.

Decyzje o zastosowaniu ochrony chemicznej należy podjąć na podstawie własnego monitoringu stanu fitosanitarnego plantacji i doświadczenia.

Od 1 stycznia 2014 r. profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin mają obowiązek stosowania zasad integrowanej ochrony roślin.

Zgodnie z ustawą o środkach ochrony roślin z dnia 8 marca 2013 r.:

- Środki ochrony roślin mogą być stosowane jeżeli zostały dopuszczone do obrotu i stosowania.
- Środki ochrony roślin należy stosować w taki sposób, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska,
- Przeciwdziałać zniesieniu środków ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu z zastosowaniem tych środków oraz planować stosowanie środków ochrony roślin z uwzględnieniem okresu, w którym ludzie będą przebywać na obszarze objętym zabiegiem.
- Środki ochrony roślin stosuje się zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin, sprzętem sprawnym technicznie i skalibrowanym.
- Zabiegi z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych mogą być wykonywane przez osoby przeszkolone, zgodnie z art. 41 ww. ustawy.
-
- Profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin są zobowiązani do prowadzenia dokumentacji dotyczącej stosowanych środków ochrony roślin i przechowywania jej przez co najmniej 3 lata

